

LIGA ODVÁŽNÝCH LAM

**Zlatá
lama**



ALEESAH DARLISOVÁ

bambóok

bamb**oo**k

LIGA ODVÁŽNÝCH LAM



Zlatá lama

ALEESAH DARLISONOVÁ



I. KAPITOLA



Agent LOL 0011, **Filip Lama**, se houpal zavěšený z otevřeného průlezu ve stropě. To jediné, co bránilo tomu, aby se nezřítíl na podlahu, byl provaz uvázaný kolem jeho pasu.

Další část operace byla klíčová.

Filip měl rozluštit bezpečnostní kód u dveří kanceláře **generála Zadkokrka**, potom se zhoupnout do pokoje, a to všechno, aniž by se dotknul podlahy

ve vstupní hale pod ním. I jediné vlákno lamí vlny by spustilo alarm.

Provaz kolem Filipova pasu byl už pod jeho váhou napjatý k prasknutí, zařezával se do černé lykové kombinézy, kterou měl na sobě. Byl v tom tak natěsnaný, že kdyby se to dalo k něčemu přirovnat, řekli byste, že se podobal **obřímu páрку v rohlíku** obmotanému čelenkou do vlasů.

„Kdybych jen nezbaštil u oběda ty koblihy,“ přemítal Filip, když si odhrnul svou bujnou lamí ofinu z očí a mrknul na kontrolní panel.

Jestli si nepospíší, objeví ho a Zadkokrkovo **komando jezevčích hlídačů** se na něj sesype jako mravenci na plněný košíček.

„Přemýšlej, Filipe, přemýšlej.“

Pot kapal Filipovi z čela a stékal po jeho hezkém nose. Falešné vousy, které měl proto, aby zakryl svou totožnost, visely zplihle jako umírající pavouk.

Filip pracoval pro Ligu odvážných lam – **ve zkratce LOL** – vysoce tajnou organizaci elitních lamích špiónů, řízenou vládou Lamí republiky.

Svou práci dělal dobře, ale měl hrozně špatnou paměť na detaily.

Jeho šéfová, Mamka Lama, mu dříve té noci dala bezpečnostní kód ke generálově pracovně, jen už ho zapomněl.

Hlasité „**Krů-krů-krů-krá!**“ – podobné vysoko položenému krůtímu křiku – znělo Filipovi ve sluchátku.

Byl to signál lamího alarmu.

„Filipe, zmiz odtud!“ říkal mu **Leon Lamanator** alias Agent 0013.

Dole v přízemí v tanečním sále Zadkokrkova rozlehlého panství na Jezevčím ostrově byl večírek v plném proudu.

Leon tam teď byl, hlídal jejich cíl. Generál Ignatius Zadkokrk byl **odporný jezevec**, potížísta, lhář a zloděj nejvyššího kalibru. Měl snad jakoukoliv **zápornou** vlastnost, která by vás napadla.

Generál Zadkokrk byl také známý krkáním svou zadnicí. A to hodně.

„Opakuji,“ říkal Leon zoufale. „Zmiz odtud. **Přichází komando jezevců.**“



Další čůrek potu stekl dolů po Filipově čele.

Ten pot opravdu zničí mou úžasně bujnou ofinu.

Jak byl ten kód?

053?

507?

739?

Jak Filip visel vzhůru nohama, čísla, která nařukal do panelu, se dešifrovala ve slova.

ES0.

L0S.

GEL.

Nerozptyluj se, Filipe. Soustřed' se.

Čísla problikávala na bezpečnostním panelu, když dále mačkal cifry.

Což nebylo snadné, když jeho kopýtko byla tak **velká** a tlačítka tak nemožně **malá**.

„Kdybych aspoň tentokrát nebyl takové kopyto!“ zamumlal Filip.

Objevila se další slova z číslic.

SELE (3735)

LEGO (0937)

0SEL (7350)

Dveře se neotevíraly a jezevci byli
na cestě.



2. KAPITOLA



Filipa to nutilo začít si z napětí škubat vlnu, ale odolal. Zabrало to mnoho měsíců a několik drahých prodloužení, než jeho ofina dostala tu správnou délku a objem. **Ted' nemohl svůj dobrý vzhled ohrožit.**

„Přemýšlej!“

Leon byl pobouřený. „Nazval jsi mě namyšlencem?“

